

Proposition du 9 octobre 1967 sur le psychanalyste de l'École

Jacques Lacan

Translation: Ilana Rabin

Translating team: Marco Mauas, Ruth Benozio, Yori Meron

הצעת ה-9 באוקטובר לגבי הפסיכואנליטיקאי של האסכולה

Avant de la lire, je souligne qu'il faut l'entendre sur le fonds de la lecture,
à faire ou à refaire, de mon article :
situation de la psychanalyse et formation du psychanalyste en 1956".
(Pages 419-486 de mes *Ecrits*.)

בטרם קריאתה, אני מדגיש, שיש להבינה על בסיס הקריאה,

שיש לעשות או לעשות-מחדש, של המאמר שלי:

"מצבה של הפסיכואנליזה והכשרת הפסיכואנליטיקאי ב-1956"

(עמודים 419-486 ב-"Écrits" שלי)

Il va s'agir de structures assurées dans la psychanalyse et de garantir leur effectuation
chez le psychanalyste.

מדובר יהיה במבנים שמובטחים בפסיכואנליזה ובהבטחת ביצועם אצל הפסיכואנליטיקאי.

Ceci s'oppose à notre Ecole, après durée suffisante d'organes ébauchés sur des principes
limitatifs. Nous n'instituons du nouveau que dans le fonctionnement. Il est vrai que de là
apparaît la solution du problème de la Société psychanalytique.

Laquelle se trouve dans la distinction de la hiérarchie et du *gradus*. Je vais produire au
début de cette année ce pas constructif :

1) le produire - vous le montrer ;

2) vous mettre en fait à en produire l'appareil, lequel doit reproduire ce pas en ces deux
sens.

הדבר הזה מוצע לאסכולה שלנו, לאחר משך מספיק דיו של גופים שגולפו על פי עקרונות מגבילים. אין אנו מכוננים
מחדש אלא בתפקוד. נכון שמשם מופיע הפתרון לבעיה של החברה הפסיכואנליטית. זה שנמצא בהבחנה שבין היררכיה
לבין מידרג.

אני עומד לחולל בתחילת שנה זו צעד בונה זה:

1. לחולל – להראותו לכם

2. לגרום לכם בכך לחולל את המכשיר, שיהיה חייב לשחזר צעד זה על שני מובניו.

Rappelons chez nous l'existant.

נוכר בקיים אצלנו

D'abord un principe : le psychanalyste ne s'autorise que de lui-même. Ce principe est inscrit aux textes originels de l'Ecole et décide de sa position.

ראשית עקרון: הפסיכואנליטיקאי אינו מקבל את הסמכתו אלא מעצמו בלבד. עקרון זה רשום בכתובים המקוריים של האסכולה וחורץ את עמדתה.

Ceci n'exclut pas que l'Ecole garantisse qu'un analyste relève de sa formation.
Elle le peut de son chef.

דבר זה אינו עומד בסתירה לכך, שהאסכולה נותנת ערבותה לכך שאנליטיקאי צומח מהכשרתו.
היא יכולה לעשות זאת על דעת-עצמה.

Et l'analyste peut vouloir cette garantie, ce qui dès lors ne peut qu'aller au-delà : devenir responsable du progrès de l'Ecole, devenir psychanalyste de son expérience même.

והאנליטיקאי עשוי לרצות ערבות זו, ולפיכך אינו יכול אלא ללכת אל מה שמעבר: להפכו לאחראי לגבי התקדמות האסכולה, להפכו לפסיכואנליטיקאי של ההתנסות שלה עצמה.

A y regarder de cette vue, on reconnaît que dès maintenant c'est à ces deux formes que répondent :

בהסתכלות על כך מהיבט זה, מכירים בכך שמעכשיו, מה שעונה לשתי צורות אלה זה:

I. l'A.M.E. ou analyste membre de l'Ecole, constitué simplement par le fait que l'Ecole le reconnaît comme psychanalyste ayant fait ses preuves.

C'est là ce qui constitue la garantie venant de l'Ecole, distinguée d'abord. L'initiative en revient à l'Ecole, où l'on n'est admis à la base que dans le projet d'un travail et sans égard de provenance ni de qualifications. Un analyste-praticien n'y est enregistré au départ qu'au même titre où on l'y inscrit médecin, ethnologue, et tutti quanti.

א. ה-A.M.E. או, אנליטיקאי חבר באסכולה, המכונן פשוט על ידי העובדה שהאסכולה מכירה בו כפסיכואנליטיקאי שהוכיח את עצמו.

זה שם, מה שמכונן את הערבות שבאה מהאסכולה, שהובחנה קודם. היוזמה חוזרת בכך לאסכולה, אליה מתקבלים ביסודו של דבר אך ורק מתוך פרויקט של עבודה ללא התייחסות למוצא או לתארים. אנליטיקאי העוסק בפרקטיקה אינו נרשם מלכתחילה בהתאם לאותו תואר שלפיו רושמים ככזה רופא, אתנולוג או כל השאר.

II. l'A.E. ou analyste de l'École, auquel on impute d'être de ceux qui peuvent témoigner des problèmes cruciaux aux points vifs où ils en sont pour l'analyse, spécialement en tant qu'eux-mêmes sont à la tâche ou du moins sur la brèche de les résoudre.

ב. ה- A.E או אנליטיקאי של האסכולה, שעליו מוטל להיות מאלה שמסוגלים להעיד לגבי בעיות מכריעות בנקודות החיוניות בהן הם נמצאים עבור האנליזה, במיוחד בהיותם הם עצמם עסוקים בכך או לפחות לקראת פתרון בעיות אלה.

Cette place implique qu'on veuille l'occuper : on ne peut y être qu'à l'avoir demandé de fait, sinon de forme.

Que l'École puisse garantir le rapport de l'analyste à la formation qu'elle dispense, est donc établi.

Elle le peut, et le doit dès lors.

מקום זה כרוך בכך שרוצים להתמקם בו: אי אפשר להיות בו אלא כמבקשים זאת למעשה, ואף רשמית. שהאסכולה יכולה לערוב ליחס של האנליטיקאי להכשרה שהיא מעניקה, מכונן בזאת. היא יכולה לכך וחייבת לפיכך.

C'est ici qu'apparaît le défaut, le manque d'invention, pour remplir un office (soit celui dont se targuent les sociétés existantes) en y trouvant des voies différentes, qui évitent les inconvénients (et les méfaits) du régime de ces sociétés.

כאן דוקא מופיע הכשל, החסר בהמצאה, כדי למלא תפקיד (כלומר זה, בו מתפארות החברות הקיימות) במציאת דרכים שונות אליו, המונעות את החסרונות (והנזקים) של השלטון של חברות אלה.

L'idée que le **maintien** d'un régime semblable est nécessaire à régler le *gradus*, est à relever dans ses effets de malaise. Ce malaise ne suffit pas à justifier la **maintenance** de l'idée. Encore moins son retour pratique.

את הרעיון שהאחיזה באירגון מעין זה נחוצה לוויסות המידרג, יש לזקוף לחובת האפקטים של אי-נוחות זו. אי-נוחות זו אינה מספיקה בכדי להצדיק את האחיזה ברעיון. ועוד פחות, את שיבתו הלכה למעשה.

Qu'il y ait une règle du *gradus* est impliqué dans une École, encore plus certainement que dans une société. Car après tout dans une société, nul besoin de cela, quand une société n'a d'intérêts que scientifiques.

שיהיה איפה כלל לגבי המידרג, כרוך באסכולה, ואפילו בוודאות רבה יותר מאשר בתוך חברה. מפני שבסופו של דבר בתוך חברה, אין צורך בכך, במיוחד כשעיקר מעייניה של החברה אינם נתונים אלא למדעי.

Mais il y a un réel en jeu dans la formation même du psychanalyste. Nous tenons que les sociétés existantes se fondent sur ce réel.

אולם, ישנו ממשי העומד על הפרק בעצם ההכשרה של הפסיכואנליטיקאי. אנו טוענים שהחברות הקיימות מתבססות על ממשי זה.

Nous partons aussi du fait qui a pour lui toute apparence, que Freud les a voulues telles qu'elles sont.

אנו מתחילים גם מהעובדה, שכפי הנראה, רצה אותן פרויד כפי שהינן.

Le fait n'est pas moins patent - et pour nous concevable - que ce réel provoque sa propre méconnaissance, voire produise sa négation systématique.

העובדה אינה פחות נתפשת – ובעבורנו מתקבלת על הדעת – שממשי זה מעורר את אי-הכרתו, אפילו מחולל את שלילתו השיטתית.

Il est donc clair que Freud a pris le risque d'un certain arrêt. Peut-être plus : qu'il y a vu le seul abri possible pour éviter l'extinction de l'expérience.

אם כך ברור, שפרויד נטל את הסיכון של עצירה מסויימת. ויתכן שיותר מכך: שהוא איתר שם את המקלט היחיד האפשרי בכדי חמונוע את מהכחדת ההתנסות.

Que nous nous affrontions à la question ainsi posée, n'est pas mon privilège. C'est la suite même, disons-le au moins pour les analystes de l'École, du choix qu'ils ont fait de l'École.

שאנחנו מתמודדים עם השאלה שכך נוסחה, אינה זכות-יתר שלי. זה ההמשך עצמו, נאמר זאת לפחות לגבי האנליטיקאים של האסכולה, על הבחירה שהם עשו באסכולה.

Ils s'y trouvent groupés de n'avoir pas voulu par un vote accepter ce qu'il emportait : la pure et simple survivance d'un enseignement, celui de Lacan.

הם נמצאים מקובצים פה על ידי כך שלא רצו באמצעות הצבעה להסכים לגבי מה שהיא מסלקת: ההישרדות הפשוטה של הוראה אחת, זו של לאקאן.

Quiconque ailleurs reste à dire qu'il s'agissait de la formation des analystes, en a menti. Car il a suffi qu'on vote dans le sens souhaité par l'I.P.A., pour y obtenir son entrée toutes voiles dehors, à l'ablution reçue près pour un court temps d'un sigle *made in English* (on n'oubliera le *french group*). Mes analysés, comme on dit, y furent même particulièrement bien venus, et le seraient encore si le résultat pouvait être de me faire taire.

כל מי שאי-שם ממשיך לומר שמדובר היה בהכשרה של האנליטיקאים, שיקר בכך. מפני שהיה מספיק להצביע באופן שאליו ייחלה ה – I.P.A. בכדי להשיג בכך את כניסתו במלוא הדרה, טבילה מיידית בזמן קצר

בעבור המותג *made in English* (בל נשכח את ה- *french group*). המטופלים שלי, כפי שאומרים, התקבלו ואפילו בברכה מיוחדת וזה היה ממשיך להיות כך אם התוצאה היתה כזו שמסוגלת לגרום לי לשתוק.

On le rappelle tous les jours à qui veut bien l'entendre.

מזכירים זאת כל הזמן, למי שאכן רוצה לשמוע זאת

C'est donc à un groupe à qui mon enseignement était assez précieux, voire assez essentiel, pour que chacun délibérant ait marqué préférer son **maintien** à l'avantage offert, - ceci sans voir plus loin, de même que sans voir plus loin, j'interrompais mon séminaire à la suite dudit vote -, c'est à ce groupe en mal d'issue que j'ai offert la fondation de l'École.

לקבוצה אחת, אם-כך, שלגביה ההוראה שלי היתה מספיק יקרה, כלומר מספיק יקרה, כך שכל אחד במתכוון סימן שהוא מעדיף את שמירתה על פני היתרון המוצע – וזאת מבלי להביט רחוק יותר, באותו אופן שמבלי להביט רחוק יותר, אני הפסקתי את הסמינר שלי בעקבות ההצבעה האמורה, זה לקבוצה חסרת-מוצא זו, שאני הצעתי את הייסוד של האסכולה.

A ce choix décisif pour ceux qui sont ici, se marque la valeur de l'enjeu. Il peut y avoir un enjeu, qui pour certains vaille au point de leur être essentiel, et c'est mon enseignement.

לבחירה מכרעת זו בעבור אלה הנמצאים פה, מסתמן ערך של הימור. יכול להיות בכך סיכון, שבעבור אחדים מגיע לנקודה שהיא מהותית עבורם, וזאת ההוראה שלי.

Si ledit enseignement est sans rival pour eux, il l'est pour tous, comme le prouvent ceux qui s'y pressent sans en avoir payé le prix, la question étant suspendue pour eux du profit qui leur en reste permis.

אם ההוראה האמורה היא ללא מתחרה עבורם, היא כזאת עבור כולם, כפי שמוכיחים אלה שמצטופפים פה מבלי ששילמו את המחיר, כשהשאלה המושהת מבחינתם היא לגבי הרווח שיותר להם מזה

Sans rival ici ne veut pas dire une estimation, mais un fait : nul enseignement ne parle de ce qu'est la psychanalyse. Ailleurs, et de façon avouée, on ne se soucie que de ce qu'elle soit conforme.

ללא מתחרה אינו רוצה לומר הערכה, אלא עובדה: אף הוראה אינה מדברת על מה היא הפסיכואנליזה. במקום אחר, ובאופן מפורש, אינם מוטרדים אלא מכך שעליה להתאים.

Il y a solidarité entre la panne, voire les déviations que montre la psychanalyse et la hiérarchie qui y règne, - et que nous désignons, bienveillamment on nous l'accordera, comme celui d'une cooptation de sages.

יש תלות הדדית בין התקלה, יתר על כן הסטיות שמדגימה הפסיכואנליזה וההיררכיה ששולטת בה, - ובין מה שאנו מציינים, תסכימו איתי, בהלך רוח חיובי, כזה שהוא צרוף של חכמים.

La raison en est que cette cooptation promet un retour à un statut de la prestance, conjoignant la prégnance narcissique à la ruse compétitive. Retour qui restaure des renforcements du relaps ce que la psychanalyse didactique a pour fin de liquider.

הסיבה לכך היא, שצרוף זה מעודד חזרה למעמד של הוד והדר, המשלב עוצמה נרקיסיסטית עם עורמה תחרותית. חזרה שמכוננת חיזוקים להדרדרות, מה שהפסיכואנליזה הדידקטית שמה לה למטרה לחסל.

C'est l'effet qui porte son ombre sur la pratique de la psychanalyse, - dont la terminaison, l'objet, le but même s'avèrent inarticulables après un demi-siècle au moins d'expérience suivie.

זה האפקט שמשליך את צילו על הפרקטיקה של הפסיכואנליזה, - שלגביה הסיום, האובייקט, ואף המטרה עצמה מסתברים כבלתי נתנים לניסוח לאחר לפחות חצי-מאה של נסיון רצוף.

Y porter remède chez nous doit se faire de la constatation du défaut dont j'ai fait état, loin de songer à le voiler.

תיקון כזה אצלנו, חייב להתחיל בקביעת עובדת הכשל שעליו הצבעתי, ולא לנסות להסוותו.

Mais c'est pour prendre en ce défaut, l'articulation qui manque.

אך זה בכדי לתפוס בכשל זה את ההיבור שחסר.

Elle ne fait que recouper ce qu'on trouvera partout, et qui est su depuis toujours, c'est qu'il ne suffit pas de l'évidence d'un devoir pour le remplir. C'est par le biais de sa béance, qu'il peut être mis en action, et il l'est chaque fois qu'on trouve le moyen d'en user.

ההיבור אינו אלא מאשר את מה שיימצא בכל מקום, ושידוע מאז-ומתמיד, וזה שעצם קיומה של חובה, אינו מספיק בכדי למלאה. זה על ידי דרכי העקיפין של הפער הזה, שניתן להכניסה לפעולה, וזה אכן כך כל פעם, שמוצאים את האמצעים להשתמש בו.

Pour vous y introduire, je m'appuierai sur les deux moments du raccord de ce que j'appellerai respectivement dans ce déduit la psychanalyse en extension, soit tout ce que résume la fonction de notre École en tant qu'elle présentifie la psychanalyse au monde, et la psychanalyse en intension, soit la didactique, en tant qu'elle ne fait pas que d'y préparer des opérateurs.

בכדי להציג לכם זאת, אסתמך על שני רגעים של צמידות, של מה שאכנה בהתאם בהסק זה, הפסיכואנליזה בהרחבה, כלומר כל מה שמסכם את הפונקציה של האסכולה שלנו כמייצגת את הפסיכואנליזה בעולם, והפסיכואנליזה **בהכלה** כלומר, הדידקטית, ככזאת, שלא עושה אלא את הכשרתם של מפעיליה.

On oublie en effet sa raison d'être prégnante, qui est de constituer la psychanalyse comme expérience originale, de la pousser au point qui en figure la finitude pour en permettre l'après-coup, effet de temps, on le sait, qui lui est radical.

שוכחים בעצם את זכות קיומה רבת-החשיבות, שהיא לכונן את הפסיכואנליזה כהתנסות ראשונית, לדחפה לנקודה שתמחיש את סופיותה בכדי לאפשר לה את הבדיעבד, אפקט של זמן, שכידוע, הוא שורשי עבודה.

Cette expérience est essentielle à l'isoler de la thérapeutique, qui ne distord pas la psychanalyse seulement de relâcher sa rigueur.

התנסות זו היא חיונית בכדי לבודד אותה מהתרפויטי, שלא רק מעוות את הפסיכואנליזה, אלא שמרופף את קפדנותה.

Observerai-je en effet qu'il n'y a aucune définition possible de la thérapeutique si ce n'est la restitution d'un état premier. Définition justement impossible à poser dans la psychanalyse.

נוכחתי לדעת, שלמעשה אין אף הגדרה אפשרית לתרפויטי אלא אם כן זה השיחזור של מצב ראשון. הגדרה שלחלוטין בלתי אפשרי למקם בתוך הפסיכואנליזה

Pour le *primum non nocere*, n'en parlons pas, car il est mouvant de ne pouvoir être déterminé *primum* au départ à quoi choisir de ne pas nuire ! Essayez. Il est trop facile dans cette condition de mettre à l'actif d'une cure quelconque le fait de n'avoir pas nui à quelque chose. Ce trait forcé n'a d'intérêt que de tenir sans doute d'un indécidable logique.

שלא לדבר על ה- *primum non nocere*, מפני שזה נוגע ללב, שלא מסוגלים להיות החלטיים לגבי *primum* קודם-כל: במה לבחור בכדי לא להזיק! נסו-זאת. קל מאד במצב זה, לזקוף לזכות מהלך טיפול כלשהו את העובדה שלא נגרם נזק לדבר-מה. לקו מאולץ זה, ללא ספק, אין ענין אחר מלבד ההאחזות בלוגיקה עמום.

On peut trouver le temps révolu où ce à quoi il s'agissait de ne pas nuire, c'était à l'entité morbide. Mais le temps du médecin est plus intéressé qu'on ne croit dans cette révolution, - en tout cas l'exigence devenue plus précaire de ce qui rend ou non médical un enseignement. Digression.

ניתן למצוא שבזמנים עברו, בהם מדובר היה באי-גרימת נזק, לישות חולנית. אבל הזמן של נגע יותר ממה שחושבים במהפכה הזאת – בכל מקרה הדרישה שהפכה לרופפת יותר לגבי מה שהופך הוראה לרפואית או לא. הערת שוליים.

Nos points de raccord, où ont à fonctionner nos organes de garantie, sont connus : c'est le début et la fin de la psychanalyse, comme aux échecs. Par chance, ce sont les plus exemplaires pour sa structure. Cette chance doit tenir de ce que nous appelons la rencontre.

נקודות הצימוד שלנו, היכן שהופעלו הגופים נותני הערבות שלנו, ידועות: זה ההתחלה והסוף של הפסיכואנליזה, כמו בשחמט. במקרה, הם אלה שמדגימים בצורה המייטבית עקב המבנה שלהם. מקריות זו יש לזקוף לזכות מה שאנו מכנים המפגש.

Au commencement de la psychanalyse est le transfert. Il l'est par la grâce de celui que nous appellerons à l'orée de ce propos : le psychanalysant¹. Nous n'avons pas à rendre compte de ce qui le conditionne. Au moins ici. Il est au départ. Mais qu'est-ce que c'est ?

בראשית הפסיכואנליזה ישנה ההעברה. היא נמצאת שם הודות למה שנמצא בפאתי הצעה זו: הפסיכואנליזנט¹. אין לנו צורך להסביר מה מתנה אותה לפחות כאן. היא נמצאת מלכתחילה. אבל מה זה?

Je suis étonné que personne n'ait jamais songé à m'opposer, vu certains termes de ma doctrine, que le transfert fait à lui seul objection à l'intersubjectivité. Je le regrette même, vu que rien n'est plus vrai : il la réfute, il est sa pierre d'achoppement. Aussi bien est-ce pour établir le fond où l'on puisse en apercevoir le contraste, que j'ai promu d'abord ce que d'intersubjectivité implique l'usage de la parole. Ce terme fut donc une façon, façon comme une autre, dirais-je, si elle ne s'était pas imposée à moi, de circonscrire la portée du transfert.

אני נדהם שמעולם איש לא העלה על דעתו להתנגד לי, בהתחשב במונחים מסויימים במשנה שלי, שהעברה לכשעצמה מהווה מכשול לאינטרסובייקטיביות. אני מצר על כך אפילו, בהתחשב בכך שאין נכון מזה: היא מפריכה אותה, היא אבן-הנגף שלה. יתר על כן בכדי לכונן את הבסיס עליו יכולים לתפוס את הניגוד, העלתי בתחילה את הרעיון, מה מן האינטרסובייקטיביות כרוך בשימוש בדיבור. מונח זה היווה אם כן דרך אחת, דרך ככל אחת אחרת, הייתי אומר, אם לא היה נדרש ממני, לתחום את ההשלכות של ההעברה.

Là-dessus, là où il faut bien qu'on justifie son lot universitaire, on s'empare dudit terme, supposé, sans doute parce que j'en ai usé, être lévitatoire. Mais qui me lit, peut remarquer l'en réserve dont je fais jouer cette référence pour la conception de la psychanalyse. Cela

¹ מה שמכנים בדרך-כלל : זה שטופל באנליזה, מראש.

fait partie des concessions éducatives à quoi j'ai dû me livrer pour le contexte d'ignorantisme fabuleux où j'ai dû préférer mes premiers séminaires.

בנוגע לכך, שם היכן שנדרש אל-נכון להצדיק את מנת-חלקך האוניברסיטאית, נאחזים במונח האמור, שמניחים שהוא, ללא ספק מאחר שאני השתמשתי בו, ישות מרוממת. אבל מי שקורא אותי, יכול להיווכח ש"שמתי בצד" התייחסות זו לצורך המשגה של הפסיכואנליזה. זה חלק מהוויתורים החינוכיים באמצעותם פלסטי דרך בסביבת הברורות האגדית בה נאלצתי להשמיע את הסמינרים הראשונים שלי.

Peut-on maintenant douter qu'à rapporter au sujet du *cogito* ce que l'inconscient nous découvre, qu'à en avoir défini la distinction de l'autre imaginaire, dit familièrement, petit autre, du lieu d'opération du langage, posé comme étant le grand Autre, j'indique assez qu'aucun sujet n'est supposable par un autre sujet, si ce terme doit bien être pris du côté de Descartes. Qu'il lui faille Dieu ou plutôt la vérité don't il le crédite, pour que le sujet vienne se loger sous cette même cape qui habille de trompeuses ombres humaines, - que Hegel à le reprendre pose l'impossibilité de la coexistence des consciences, en tant qu'il s'agit du sujet promis au savoir, - n'est-ce pas assez pour pointer la difficulté, don't précisément notre impasse, celle du sujet de l'inconscient, offre la solution – à qui sait la former.

האם ניתן כעת להטיל ספק שעל-ידי כך שמחזירים לסובייקט של ה-*cogito* את מה שהלא-מודע מגלה לנו, ושכך שגדרתי את ההבחנה בין האחר הדימוני, באמירה מוכרת, האחר הקטן, לבין המקום של פעולת השפה, הממוקם כאחר הגדול, אני מצביע על כך די, שאף סובייקט אינו בר-הנחה על ידי סובייקט אחר, אם נתפוס אותו על-פי דקרט. שהוא זקוק לאלוהים או יותר מכך לאמת שהוא מייחס לו, בכדי שהסובייקט ישתכן מתחת לאותה גלימה שעוטים על עצמם הצללים המטעים האנושיים, - שהיגל בכדי להמשיך זאת קובע את אי-האפשרות של דו-קיום של מודעויות, כשעוסקים בסובייקט המובטח לידע, - האם אין זה מספיק בכדי להצביע על הקושי, לגביו בדיוק המבוי-הסתום שלנו, זה של הסובייקט של הלא-מודע, מציע את הפתרון -למי שיודע לגבשו.

Il est vrai qu'ici Jean-Paul Sartre, fort capable de s'apercevoir que la lutte à mort n'est pas cette solution, puisqu'on ne saurait détruire un sujet, et qu'aussi bien elle est dans Hegel à sa naissance préposée, en prononce à huis-clos la sentence phénoménologique : c'est l'enfer. Mais comme c'est faux, et de façon justiciable de la structure, le phénomène montrant bien que le lâche, s'il n'est pas fou, peut fort bien s'arranger du regard qui le fixe, cette sentence prouve aussi que l'obscurantisme a son couvert mis pas seulement aux agapes de droite.

נכון שבעניין זה, ז'אן-פול סרטור, היטיב להבין, שהמאבק למוות אינו הפתרון הזה, מפני שלא ניתן להרוס סובייקט, ואכן הוא מצוי אצל היגל מלכתחילה, ומדגיש, בדלתיים סגורות, את המשפט הפנומנולוגי: זה הגיהנום. אולם מאחר שזוה שיקרי, ובאופן המתחייב על ידי המבנה, התופעה מראה היטב, שמוג-הלב, אם איננו משוגע, יכול די טוב להסתדר עם המבט שמקבע אותו, משפט זה גם מוכיח שהאובסקורנטיות נסב לא רק לשולחנם של איגודי הימין.

Le sujet supposé savoir est pour nous le pivot d'où s'articule tout ce qu'il en est du transfert. Dont les effets échappent, à faire pince pour les saisir du *pun* assez maladroit à s'établir du besoin de la répétition à la répétition du besoin.

Ici le lévitant de l'intersubjectivité montrera sa finesse à interroger : sujet supposé par qui ? sinon par un autre sujet.

הסובייקט המונח לידע הוא בעבורנו הציר סביבו מהובר כל הכרוך בהעברה. האפקטים חומקים, כי מחלצים אותם באמצעות ה- *pun* המסורבל למדי בגלל התבססותו החל מהצורך בחזרה אל החזרה של הצורך. כאן זה שמרומם את האינטרסובייקטיביות יראה את דייקנותו וישאל: סובייקט המונח על-ידי מי? אם לא על-ידי סובייקט אחר

Un souvenir d'Aristote, une goutte des catégories, prions-nous, pour décrocher ce sujet du subjectif. Un sujet ne suppose rien, il est supposé.

Supposé, enseignons-nous, par le signifiant qui le représente pour un autre signifiant.

Écrivons comme il convient le supposé de ce sujet en mettant le savoir à sa place d'attenance de la supposition :

$$S \text{-----} S^q$$

--

$$s(S, S, S \dots S^n)$$

מזכרת מאריסטו, טיפה מקטגוריות, מתחננים אנו, בכדי למרק מסובייקט זה את הסובייקטיביות. סובייקט אינו מניח כלום, הוא מונח. מונח, מלמדים אנו, על ידי המסמן המיצג אותו בעבור מסמן אחר. נכתוב כפי שמתאים את המונח של סובייקט זה תוך השמת הידע במקומו הגובל בהנחה:

On reconnaît à la première ligne le signifiant S du transfert, c'est-à-dire d'un sujet, avec son implication d'un signifiant que nous dirons quelconque, c'est-à-dire qui ne suppose que la particularité au sens d'Aristote (toujours bien venu), qui de ce fait suppose encore d'autres choses. S'il est nommable d'un nom propre, ce n'est pas qu'il se distingue par le savoir, comme nous allons le voir.

מזהים בשורה הראשונה את המסמן S של ההעברה, כלומר, של סובייקט, עם ההשלכות שלו כמסמן, שאנו מכנים אותו כלשהו, כלומר שאינו מניח אלא את הייחודי במובן של אריסטו (שתמיד מקודם בברכה), שמעובדה זו מניח עוד דברים. אם הוא מכונה בשם פרטי, זה לא מפני שהוא בולט בשל הידע, כפי שנראה זאת.

Sous la barre, mais réduite à l'empan supposant du premier signifiant: le s représente le sujet qui en résulte impliquant dans la parenthèse le savoir, supposé présent, des signifiants dans l'inconscient, signification qui tient la place du référent encore latent dans ce rapport tiers qui l'adjoint au couple signifiant-signifié.

מתחת לקו, אך מצומצם לאמת-מידה של הנחה של המסמן הראשון: ה s מייצג את הסובייקט הנובע מכך והמשלב בתוך הסוגריים את הידע, המונח כנוכח, של מסמנים בלא מודע, משמעות התופסת את המקום של הרפרנט, שהוא עדיין סמוי ביחס משולש זה המצרפו לזוג מסמן-מסומן.

On voit que si la psychanalyse consiste dans le maintien d'une situation convenue entre deux partenaires, qui s'y posent comme le psychanalysant et le psychanalyste, elle ne saurait se développer qu'au prix du constituant ternaire qu'est le signifiant introduit dans le discours qui s'en instaure, celui qui a nom : le sujet supposé savoir, formation, elle, non d'artifice mais de veine, comme détachée du psychanalysant.

רואים שאם הפסיכואנליזה מהותה היא בשמירה של מצב הולם בין שני שותפים, שמתמקמים לגביה בתור הפסיכואנליזנט והפסיכואנליטיקאי, היא לא היתה יכולה להתפתח אלא בזכות המרכיב השלישי, שהוא המסמן המופיע בשיח המתייסד שם, זה שיש לו שם: הסובייקט המונח לידע, תצורה, היא, לא של תחבולה אלא של השראה, שכאילו שוחררה מהפסיכואנליזנט.

Nous avons à voir ce qui qualifie le psychanalyste à répondre à cette situation dont on voit qu'elle n'enveloppe pas sa personne. Non seulement le sujet supposé savoir n'est pas réel en effet, mais il n'est nullement nécessaire que le sujet en activité dans la conjoncture, le psychanalysant (seul à parler d'abord), lui en fasse l'imposition.

עלינו לראות מה מכשיר את הפסיכואנליטיקאי לענות למצב זה שרואים שאינו עוטף את אישיותו. לא רק שהסובייקט המונח לידע אינו ממשי למעשה, אלא שבכלל לא נחוץ שהסובייקט הפעיל בנסיבות אלה, הפסיכואנליזנט (היחיד המדבר מלכתחילה), יביאו לכלל ההנחה.

C'est même si peu nécessaire que ce n'est pas vrai d'ordinaire : ce que démontre dans les premiers temps du discours, une façon de s'assurer que le costume ne va pas au psychanalyste, - assurance contre la crainte qu'il n'y mette, si je puis dire, trop tôt ses plis.

זה נחוץ כל כך מעט עד כדי כך שזה בדרך כלל לא נכון: מה שמדגים בשלבים הראשונים של השיח, דרך להיות בטוח שהחליפה אינה מתאימה לפסיכואנליטיקאי – בטחון בפני החשש שמא יעטה עליו שם, אם אוכל לומר, מוקדם מדי את גלימתו.

Ce qui nous importe ici c'est le psychanalyste, dans sa relation au savoir du sujet supposé, non pas seconde mais directe.

מה שחשוב לנו פה זה הפסיכואנליטיקאי, ביחס שלו לידע של הסובייקט המונח, יחס שאינו שני אלא ישיר.

Il est clair que du savoir supposé, il ne sait rien. Le S^q de la première ligne n'a rien à faire avec les S en chaîne de la seconde et ne peut s'y trouver que par rencontre. Pointons ce fait pour y réduire l'étrangeté de l'insistance que met Freud à nous recommander

d'aborder chaque cas nouveau comme si nous n'avions rien acquis de ses premiers déchiffrements.

ברור שעל הידע המונח, הוא אינו יודע דבר. ל- S^q שבשורה הראשונה אין לו ולא דבר עם ה- S הנמצאים בשרשרת של השניה ואינו יכול להמצא שם אלא רק על ידי מפגש. נצביע על עובדה זו בכדי להפחית את המוזרות שבהתעקשות של פרויד להמליץ לנו לגשת כל מקרה חדש כאילו לא רכשנו דבר מהפיענוחיו הראשונים.

Ceci n'autorise nullement le psychanalyste à se suffire de savoir qu'il ne sait rien, car ce dont il s'agit, c'est de ce qu'il a à savoir.

זה כלל לא מרשה לפסיכואנליטיקאי להסתפק בידיעה שהוא אינו יודע כלום, מפני שבעצם מדובר על מה שאכן עליו לדעת.

Ce qu'il a à savoir, peut être tracé du même "en réserve" selon lequel opère toute logique digne de ce nom. Ca ne veut rien dire de particulier, mais ça s'articule en chaîne de lettres si rigoureuses qu'à la condition de n'en pas rater une, le non-su s'ordonne comme le cadre du savoir.

מה שאכן עליו לדעת, יכול להגזר מאותה "השמה בצד" שלפיה פועלת כל לוגיקה הראויה לשמה. זה לא רוצה לומר שום דבר מיוחד, אך זה מתחבר בשרשרת של אותיות כל כך קפדניות, שבתנאי שלא נשמטת משם אחת, הלא-ידוע מתארגן כמסגרת של הידע.

L'étonnant est qu'avec ça on trouve quelque chose, les nombres transfinis par exemple. Qu'était-il d'eux, *avant* ? J'indique ici leur rapport au désir qui leur a donné consistance. Il est utile de penser à l'aventure d'un Cantor, aventure qui ne fut pas précisément gratuite, pour suggérer l'ordre, ne fût-il pas, lui, transfini, où le désir du psychanalyste se situe.

המפליא הוא שעל ידי כך מוצאים משהו, את המספרים האל-סופיים למשל. מה היה מהם קודם-לכן? אני מצביע כאן על היחס שלהם לאיווי שנתן להם אישוש. שימושי לחשוב על ההרפתקאה של איזשהו קנטור, הרפתקאה שלא בדיוק היתה פטורה מתשלום, בכדי לרמז על הסדר, גם אם אין הוא אל-סופי, היכן שהאיווי של הפסיכואנליטיקאי מתמקם.

Cette situation rend compte à l'inverse, de l'aise apparente dont s'installent aux positions de direction dans les sociétés existantes ce qu'il faut bien appeler des néants. Entendez-moi : l'important n'est pas la façon dont ces néants se meublent (discours sur la bonté ?) pour le dehors, ni la discipline que suppose le vide soutenu à l'intérieur (il ne s'agit pas de sottise), c'est que ce néant (du savoir) est reconnu de tous, objet usuel si l'on peut dire, pour les subordonnés et monnaie courante de leur appréciation des Supérieurs.

המצב הזה מסביר בהיפוך את הנינוחות הנראית בקרב אלה המתיישבים בתפקידים של ניהול בחברות הקיימות, אשר בהחלט ניתן לכנותם "כלומניקים". הבינו אותי: החשוב אינו האופן לפיו כלומניקים אלה מתקשטים (שיח על הטוב?) כלפי חוץ, ולא המשמעת שדורש הריק המוחזק בפנים (אין המדובר בטפשות), אלא בכך שכלומניק זה (של ידע), מוכר על ידי כולם, אובייקט נפוץ, אם ניתן לומר זאת כך, עבור הכפופים לו ומטבע עובר לסוחר של הערכתם לגבי הממונים.

La raison s'en trouve dans la confusion sur le zéro, où l'on reste en un champ où elle n'est pas de mise. Personne qui se soucie dans le *gradus* d'enseigner ce qui distingue le vide du rien, ce qui pourtant n'est pas pareil, - ni le trait repère pour la mesure, de l'élément neutre impliqué dans le groupe logique, non plus que la nullité de l'incompétence, du non-marqué de la naïveté, d'où tant de choses prendraient leur place.

הסיבה לכך מצויה בבילבול לגבי האפס, בילבול, שבו נשארים בשדה שבו הוא אינו מתאים. אף-אחת בתוך המדרג (*gradus*) טינו טורח ללמד מה שמבחין את הריק מהכלום, מה שבכל זאת איננו אותו דבר, - לא התו המציין עבור המידה, של האלמנט הנייטרלי המוכלל בקבוצה הלוגית, וגם לא אפסות של אי-יכולת, של הלא-מסומן של התמימות, שמשם דברים רבים יקבלו את מקומם.

C'est pour parer à ce défaut, que j'ai produit le huit intérieur et généralement la topologie dont le sujet se soutient.

זה בכדי לטפל בפגם זה, שיצרתי את השמונה הפנימי ובאופן כללי את הטופולוגיה שעליה נשען הסובייקט.

Ce qui doit disposer un membre de l'Ecole à pareilles études est la prévalence que vous pouvez saisir dans l'algorithme plus haut produit, mais qui n'en demeure pas moins pour ce qu'on l'ignore, la prévalence manifeste où que ce soit dans la psychanalyse en extension comme dans celle en intension, de ce que j'appellerai savoir textuel pour l'opposer à la notion référentielle qui la masque.

מה שאמור להביא חבר באסכולה לידי לימודים מעין אלה הוא הנפוצות שאתם יכולים לתפוס באלוגריתם שהופק לעיל, שנשאר כעובדה גם כשמתעלמים ממנו, שנפוצותו מתבטאת או בפסיכואנליזה בתפוצה/נפוצות (*extension*) או זאת שבמכוונות/בנכונות (*intension*), של מה שאכנה ידע-כיתובי בכדי להבחינו ממגמת הייחוס הממסכת אותו.

De tous les objets que le langage ne propose pas seulement au savoir, mais qu'il a d'abord mis au monde de la réalité, de la réalité de l'exploitation interhumaine, on ne peut dire que le psychanalyste soit expert. Ca vaudrait mieux, mais c'est de fait plutôt court. לגבי כל האובייקטים שהשפה אינה מציעה אך ורק לידע, אבל שמלכתחילה שמה אותם בעולם של המציאות, המציאות של הניצול הבינאיש, לא ניתן לומר שהפסיכואנליטיקאי יהיה מומחה. עדיף היה שכך, אבל עובדתית קצרה ידו.

Le savoir textuel n'était pas parasite à avoir animé une logique don't la nôtre trouve leçon à sa surprise (je parle de celle du Moyen-Age), et ce n'est pas à ses dépens qu'elle a su faire face au rapport du sujet à la Révélation.

ידע הכתובים לא היה טפיל בהחיותו לוגיקה, שזו שלנו יכולה ללמוד ממנה להפתעתה (אני מדבר על זו של ימי-הביניים), וזה לא גרע ממנה שהיא ידעה להתייצב אל מול היחס של הסובייקט להתגלות.

Ce n'est pas de ce que la valeur religieuse de celle-ci nous est devenue indifférente, que son effet dans la structure doit être négligé. La psychanalyse a consisté des textes de Freud, c'est là un fait irréfutable. On sait ce que, de Shakespeare à Lewis Carrol, les textes apportent à son génie et à ses praticiens.

זה לא בגלל שהערך הדתי של ידע זה נעשה חסר חשיבות עבורנו, שהאפקט שלו במבנה זניח. לפסיכואנליזה יש קונסיסטנטיות מהכתובים של פרויד, וזו עובדה שאינה בת-הפרכה. יודעים מהו הדבר, משקספיר ועד לואיס קרול, מעניקים הכתובים לגאונותו ולפרקטיקאים שלו.

Voilà le champ où se discerne qui admettre à son étude. C'est celui don't le sophiste et le talmudiste, le colporteur de contes et l'aède ont pris la force, qu'à chaque instant nous récupérons plus ou moins maladroitement pour notre usage.

זה השדה בו ניתן להבחין את מי לקבל ללימודיו. זה הוא שלגביו הסופיסט והתלמודיסט, מספר המעשיות והמשורר שאבו את הכוח, שבכל רגע אנו משיגים-בחזרה בסירבול כזה או אחר לשימושנו.

Qu'un Lévi-Strauss en ses mythologiques, lui donne son statut scientifique, est bien pour nous faciliter d'en faire seuil à notre sélection.

שאהד בשם לוי-שטראוס במיתולוגיות שלו, נותן לו את מעמדו המדעי, שהינו גם בכדי להקל עלינו לעשות ממנו מפתן לבחירתנו.

Rappelons le guide que donne mon graphe à l'analyse et l'articulation qui s'en isole du désir dans les instances du sujet.

נזכור את המדריך שנותן הגרף שלי לאנליזה ולהיבור של האיווי המבודד בה בערכאות של הסובייקט.

C'est pour noter l'identité de l'algorithme ici précisé, avec ce qui est connoté dans le *Banquet* comme *agalma*.

זה בכדי לציין את הזהות בין האלגוריתם שפורט פה, לבין מה שמשמע ב"משתה" כאגלמה.

Où est mieux dit que ne l'y fait Alcibiade, que les embûches d'amour du transfert n'ont de fin que d'obtenir ce don't il pense que Socrate est le contenant ingrat ?

היכן זה נאמר במייטבו אם לא על ידי אלקיביאדס, שלמלכודות אהבת ההעברה אין מטרה אלא זו של השגת מה שהוא חושב שסוקרטס הוא המכיל כפוי-טובה שלו.

Mais qui sait mieux que Socrate qu'il ne détient que la signification qu'il engendre à retenir ce rien, ce qui lui permet de renvoyer Alcibiade au destinataire présent de son

discours, Agathon (comme par hasard) ceci pour vous apprendre qu'à vous obséder de ce qui dans le discours du psychanalysant vous concerne, vous n'y êtes pas encore.

אבל מי יודע יותר טוב מסוקרטס שהוא אינו מחזיק אלא את המשמעות שהוא מחולל באחיזתו בכלום זה, מה שמאפשר לו לשלוח את אלקיביאדס לנמען הנוכח של השיח שלו, אגתון (כאילו במקרה) וזאת בכדי ללמדכם שכשאתם מוטרדים ממה שבשיח של האנליזנט נוגע אליכם, אתם עדיין לא שם.

Mais est-ce là tout ? quand ici le psychanalysant est identique à l'*agalma*, la merveille à nous éblouir, nous tiers, en Alcibiade. N'est-ce pas pour nous occasion d'y voir s'isoler le pur biais du sujet comme rapport libre au signifiant, celui don't s'isole le désir du savoir comme désir de l'Autre.

אולם האם זה הכל? כאשר כאן הפסיכואנליזנט זהה לאגלמה, הפלא שמקסים אותנו, צד שלישי, לכדי אלקיביאדס. האין זו עבורנו הזדמנות לראות שם את הבידוד של הכיוון הטהור של הסובייקט כקשר חופשי אל המסמן, זה שלגביו מבודד האיווי לדעת כאיווי של האחר.

Comme tous ces cas particuliers qui font le miracle grec, celui-ci ne nous présente que fermée la boîte de Pandore. Ouverte, c'est la psychanalyse, don't Alcibiade n'avait pas besoin.

כמו כל המקרים הייחודיים שיוצרים הפלא היווני, זה אינו מציג בפנינו את תיבת פנדורה אלא כסגורה. פתוחה, זאת הפסיכואנליזה, אותה אלקיביאדס לא היה צריך.

Avec ce que j'ai appelé la fin de partie, nous sommes – enfin – à l'os de notre propos de ce soir. La terminaison de la psychanalyse dite superfétatoirement didactique, c'est le passage en effet du psychanalysant au psychanalyste.

עם מה שאני מכנה סוף המשחק, אנחנו נמצאים – סופסוף – בעצם עיניינה של הצעתנו בערב זה. הסיום של הפסיכואנליזה המכונה, בכפילות, דידיקטית, זה המעבר למעשה מפסיכואנליזנט לפסיכואנליטיקאי

Notre propos est d'en poser une équation dont la constante est l'*agalma*.

ההצעה שלנו היא למקם בכך משוואה שהקבוע שלה הוא האגלמה

Le désir du psychanalyste, c'est son énonciation, laquelle ne saurait s'opérer qu'à ce qu'il y vienne en position de l'*x* :

האיווי של הפסיכואנליטיקאי, זאת ההגד שלו, שאינו יכול לפעול אלא על מה שמופיע שם במיקום של *x* :

de cet *x* même, dont la solution au psychanalysant livre son être et dont la valeur se note (-phi), la béance que l'on désigne comme la fonction du phallus à l'isoler dans le complexe de castration, ou (*a*) pour ce qui l'obture de l'objet qu'on reconnaît sous la fonction approchée de la relation prégénitale. (C'est elle que le cas Alcibiade se trouve

annuler ce que connote la mutilation des Hermès.)

לגבי x זה עצמו, שפתרוננו מעניק לאנליזנט את הוייתו ואשר ערכו נרשם (מינוס פי phi), הפער שמציינים כפונקציה של הפאלוס כאשר מבודדים אותו בתוך תסביך הסירוס, או (a) בעבור מה שסותם עם האובייקט שמכירים תחת הפונקציה המקורבת של הקשר הפרה-גניטלי. (זה הפונקציה אותה נמצא מקרה אלקיביאדס מבטל: מה שמתמע מההשחתה של פסלי הרמס.)

La structure ainsi abrégée vous permet de vous faire idée de ce qui se passe au terme de la relation du transfert, soit : quand le désir s'étant résolu qui a soutenu dans son opération le psychanalysant, il n'a plus envie à la fin d'en lever l'option, c'est-à-dire le reste qui comme déterminant sa division, le fait déchoir de son fantasme et le destitue comme sujet.

המבנה שכך צומצם מאפשר לכם לקבל תמונה לגבי מה שמתרחש בקצה של יחס ההעברה, כלומר: כאשר האיווי מגיע לפתרוננו שהחזיק בפעולתו את הפסיכואנליזנט, אין לו יותר חשק בסוף להשתמש בברירה שלו, כלומר השארית שכמו קובעת את שיסועו, גורמת לו ליפול מהפנטזמה שלו ומדיחה אותו כסובייקט.

Voilà-t-il pas le grand *motus* qu'il nous faut garder entre nous, qui en prenons, psychanalystes, notre suffisance, alors que la béatitude s'offre au-delà de l'oublier nous-même ?

האין זה ה-*motus* הגדול שעלינו לשמור ביננו לבין עצמנו, שממנו לוקחים, פסיכואנליטיקאים, את הזהיחות שלנו, שעוד שההתפעמות מציעה את עצמה מעבר, כשאנו עצמנו שוכחים אותו.

N'irions-nous à l'annoncer, décourager les amateurs ? La destitution subjective inscrite sur le ticket d'entrée..., n'est-ce point provoquer l'horreur, l'indignation, la panique, voire l'attentat, en tout cas donner le prétexte à l'objection de principe ?

האין זה שבהכרזנו על כך, נרפה את ידי החובבנים ? ההדחה הסובייקטיבית רשומה בכרטיס הכניסה....האין זה בכדי לעורר את הזוועה, ההתקוממות, הפאניקה, אפילו ההתנכלות, בכל מקרה לספק את התירוץ להתנגדות עקרונית?

Seulement faire interdiction de ce qui s'impose de notre être, c'est nous offrir à un retour de destinée qui est malédiction. Ce qui est refusé dans le symbolique, rappelons-en le verdict lacanien, reparaît dans le réel.

רק הטלת איסור לגבי מה שנכפה מהוייתנו, זה להציע את עצמנו לחזרה של גורל שהוא קללה. מה שנדחה בסימלי, ניזכר בפסיקה הלאקאניאנית, מופיע מחדש בממשי.

Dans le réel de la science qui destitue le sujet bien autrement dans notre époque, quand seuls ses tenants les plus éminents, un Oppenheimer, s'en affolent.

בממשי של המדע שמדיח את הסובייקט לגמרי אחרת בתקופתנו, כשתומכיו הדגולים ביותר לבדם, מעין אופנהיימר, נטרפת דעתם מכך.

Voilà où nous démissionnons de ce qui nous fait responsables, à savoir la position où j'ai fixé la psychanalyse dans sa relation à la science, celle d'extraire la vérité qui lui répond en des termes dont le reste de voix nous est alloué.

הנה היכן שאנו משתמטים ממה שעושה אותנו לאחראים, כלומר: העמדה בה קיבעתי את הפסיכואנליזה ביחס שלה למדע, זה של עקירת האמת שעונה לו במונחים ששארית הקולם מוקצבת לנו.

De quel prétexte abritons-nous ce refus, quand on sait bien quelle insouciance protège vérité et sujets tout ensemble, et qu'à promettre aux seconds la première, cela ne fait ni chaud ni froid qu'à ceux qui déjà en sont proches. Parler de destitution subjective n'arrêtera jamais l'innocent, qui n'a de loi que son désir.

באיזה תירוץ נגן על סירוב זה, כאשר יודעים היטב איזו שאננות מגנה על אמת וסובייקט גם יחד, ובכדי להבטיח לשניים את הראשונה, זה כלל לא משנה אלא לאלה שכבר קרובים לשם. דיבור על הדחה סובייקטיבית אף פעם לא יעצור את התם, שאין לו חוק אלא זה של האיווי שלו.

Nous n'avons de choix qu'entre affronter la vérité ou ridiculiser notre savoir.

אין לנו ברירה אלא להתמודד עם האמת או לעשות-ללעג את הידע שלנו.

Cette ombre épaisse à recouvrir ce raccord dont ici je m'occupe, celui où le psychanalysant passe au psychanalyste, voilà ce que notre École peut s'employer à dissiper.

צל כבד זה שעוטף את הצימוד שמעסיק אותי כאן, בו הפסיכואנליזנט עובר (passe) לפסיכואנליטיקאי, זה מה שהאסכולה שלנו יכולה להתמסר לפיזורו.

Je n'en suis pas plus loin que vous dans cette oeuvre qui ne peut être menée seul, puisque la psychanalyse en fait l'accès.

אינני נמצא יותר רחוק מכם במלאכה זו, שלא ניתן לבצעה לבד, מפני שהפסיכואנליזה מפלסת כאן את הדרך.

Je dois me contenter ici d'un flash ou deux à la précéder.

עלי להסתפק כאן במיבזק אחד או שניים כדי להקדים את מלאכה.

A l'origine de la psychanalyse, comment ne pas rappeler ce que, d'entre nous, a fait enfin Mannoni, que le psychanalyste, c'est Fliess, c'est-à-dire le médocastre, le chatouilleur de nez, l'homme à qui se révèle le principe mâle et le femelle dans les nombres 21, 28, ne vous en déplaise, bref ce savoir que le psychanalysant, Freud le scientifique, comme s'exprime la petite bouche des âmes ouvertes à l'oecuménisme, rejette de toute la force du serment qui le lie au programme d'Helmholtz et de ses complices.

בראשית הפסיכואנליזה, כיצד לא נזכר במה, שביננו, עשה לבסוף מאנוני, שהפסיכואנליטיקאי, זהו פליס, כלומר רופא-אליל, מדגדג חוטמים, האיש שלו מתגלה העקרון הזכרי והנקבי במספרים 21, 28, בין אם זה מוצא-חן בעיניכם אם לאו, בקיצור, ידע זה שהפסיכואנליזנט פרויד תומך-המדע, כפי שמתבטאים הפיות הקטנים של נשמות שפתוחות לכלל-עולמיות, דוחה בכל כוחה של השבועה הקושרת אותו לתוכנית של הלמהולץ ושותפיו.

Que cet article ait été donné à une revue qui ne permettait guère que le terme du : " sujet supposé savoir" y parût autrement que perdu au milieu d'une page, n'ôte rien au prix qu'il peut avoir pour nous.

מכך שמאמר זה נמסר לעריכה שלא הרשתה כלל שהמושג: "סובייקט המונח לידע" יופיע שם אחרת מאשר אבוד באמצעו של עמוד, לא ניגרע דבר מהערך שיכול להיות לו עבורנו.

En nous rappelant "l'analyse originelle", il nous remet au pied de la dimension de mirage où s'assoit la position du psychanalyste et nous suggère qu'il n'est pas sûr qu'elle soit réduite tant qu'une critique scientifique n'aura pas été établie dans notre discipline.

בהזכרנו ב"אנליזה שבמקור", היא לוחצת אותנו אל מימד התעתוע בו מתיישבת העמדה של הפסיכואנליטיקאי ומציעה לנו שלא בטוח שהיא יכולה להצטמצם כל עוד שביקורת מדעית לא תתיסד דיסיפלינה שלנו.

Le titre prête à la remarque que la vraie originelle ne peut être que la seconde, de constituer la répétition qui de la première fait un acte, car c'est elle qui y introduit l'après-coup propre au temps logique, qui se marque de ce que le psychanalysant est passé au psychanalyste. (Je veux dire Freud lui-même qui sanctionne là de n'avoir pas fait une auto-analyse.)

הכותרת מובילה להערה שהמקורי האמיתי לא יכול להיות אלא השני, לכוון את החזרה שעושה מהאנליזה ראשונה אקט, מפני שזו היא שמביאה לשם את הבדיעבד התואם את הזמן הלוגי, שמסתמן בכך שהפסיכואנליזנט עבר (est passé) לפסיכואנליטיקאי (אני רוצה לומר פרויד בעצמו הוא שמאשר שם שלא עשה אנליזה-עצמית)

Je me permets en outre de rappeler à Mannoni que la scansion du temps logique inclut ce

que j'ai appelé le moment de comprendre, justement de l'effet produit (qu'il reprenne mon sophisme) par la non-compréhension, et qu'à éluder en somme ce qui fait l'âme de son article il aide à ce qu'on comprenne à-côté.

אני מרשה לעצמי נוסף על כך להזכיר למאנני הפיסוק של הזמן הלוגי כולל את מה שכיניתי הרגע של ההבנה, בדיוק לגבי האפקט שנוצר (שהוא יחזור לסופיזם שלי) בזכות אי-ההבנה, ובכדי לעקוף בסיכומו של דבר, מה שעושה לב-ליבו של המאמר שלו, הוא מסייע לגבי ההבנה כבדרך אגב.

Je rappelle ici que le tout-venant que nous recrutons sur la base de "comprendre ses malades", s'engage sur un malentendu qui n'est pas sain comme tel.

אני מזכיר פה שכל-דיכפין שאנו מגייסים על הבסיס של "הבנת החולים שלו" מתבסס על אי-הבנה שאינה בריאה לכשעצמה.

Flash maintenant où nous en sommes. Avec la fin de l'analyse hypomaniaque, décrite par notre Balint comme le dernier cri, c'est le cas de le dire, de l'identification du psychanalysant à son guide, - nous touchons la conséquence du refus dénoncé plus haut (louche refus : *Verleugnung* ?), lequel ne laisse plus que le refuge du mot d'ordre, maintenant adopté dans les sociétés existantes, de l'alliance avec la partie saine du moi, laquelle résout le passage à l'analyste, de la postulation chez lui de cette partie saine au départ. A quoi bon dès lors son passage par l'expérience.

נאיר כעת היכן מצויים אנו. עם הסוף של האנליזה ההיפו-מאנית המתוארת על ידי באלינט שלנו כצעקה האחרונה, על זה אפשר לומר, לגבי ההזדהות של הפסיכואנליזנט למדריך שלו – אנו נוגעים בתוצאה של הדחייה שצויינה לעיל (דחייה מפוקפקת ? *Verleugnung* ?) שאינו משאיר דבר מלבד המפלט של הסיסמה, שכעת אומצה על ידי החברות הקיימות, לגבי הברית עם החלק הבריא של האני, שאותה פותר המעבר אל האנליטיקאי, באמצעות ההנחה, שאצלו לגבי חלק בריא זה מלכתחילה. לשם מה לפיכך המעבר שלו דרך ההתנסות.

Telle est la position des sociétés existantes. Elle rejette notre propos dans un au-delà de la psychanalyse.

כזאת היא העמדה של החברות הקיימות. היא דוחה את כוונתנו אל מה שמעבר לפסיכואנליזה.

Le passage du psychanalysant au psychanalyste a une porte dont ce reste qui fait leur division est le gond, car cette division n'est autre que celle du sujet, dont ce reste est la cause.

למעבר מפסיכואנליזנט לפסיכואנליטיקאי יש דלת שבה השארית הזו שגורמת לשיסועם היא הציר, מאחר ושיסוע זה אינו אחר מזה של הסובייקט, שלגביו שארית זו היא הסיבה.

Dans ce virage où le sujet voit chavirer l'assurance qu'il prenait de ce fantasme où se constitue pour chacun sa fenêtre sur le réel, ce qui s'aperçoit, c'est que la prise du désir n'est rien que celle d'un désêtre.

במפנה זה היכן שהסובייקט רואה את התהפכות הביטחון שהוא לקח מהפנטזמה שבה מכונן עבור כל אחד החלון שלו לגבי הממשי, מה שמבחינים, זה שהתפיסה של האיווי אינו דבר מלבד זה של תפיסה של בל-הוייה.

En ce désêtre se dévoile l'inessentiel du sujet supposé savoir, d'où le psychanalyste à venir se voue à l'*agalma* de l'essence du désir, prêt à le payer de se réduire, lui et son nom, au signifiant quelconque.

בבל-הוייה זו מתגלה הבלתי מהותי של הסובייקט המונח לידע, מהיכן שהפסיכואנליטיקאי לעתיד מתמסר לאגלמה של מהות האיווי, מוכן לשלם עבורו בהצתמצמות, הוא והשם שלו, למסמן כלשהו.

Car il a rejeté l'être qui ne savait pas la cause de son fantasme, au moment même où enfin ce savoir supposé, il l'est devenu.

מאחר שהוא דחה את הוייה שלא ידעה את הסיבה של הפנטזמה שלו, באותו רגע עצמו היכן שלבסוף ידע זה מונח, הוא הוא נהפך לכך.

"Qu'il sache de ce que je ne savais pas de l'être du désir, ce qu'il en est de lui, venu à l'être du savoir, et qu'il s'efface." *Sicut palea*, comme Thomas dit de son œuvre à la fin de sa vie, - comme du fumier.

"ובכך הוא ידע מה שאני לא ידעתי לגבי היותו של האיווי, מה שיש בו ממנו, שהפך להיות של ידע, ושהוא נמחק" *Sicut palea* כפי שתומס אומר לגבי יצירתו בסוף חייו – כמו זבל.

Ainsi l'être du désir rejoint l'être du savoir pour en renaître à ce qu'ils se nouent en une bande faite du seul bord où s'inscrit un seul manque, celui que soutient l'*agalma*.

כך היותו של האיווי חובר להיות של הידע בכדי שבכך יקומו לתחיה ככאלה שנקשרים לסרט אחד שעשוי מקצה אחד שבו נרשם חסר יחיד, זה שמחזיק את האגלמה

La paix ne vient pas aussitôt sceller cette métamorphose où le partenaire s'évanouit de n'être plus que savoir vain d'un être qui se dérobe.

השלווה לא בא מיד לחתום מטאמורפוזת זו היכן שהפרטנר נעלם בהיותו לא יותר מאשר ידע שוא של הוייה שחומקת.

Touchons là la futilité du terme de liquidation pour ce trou où seulement se résout le transfert. Je n'y vois, contre l'apparence, que dénégation du désir de l'analyste.

ניגע שם בהבלות המונח של חיסול בעבור החור הזה היכן שהעברה רק נפתרת. איני מבחין שם, בניגוד למה שנראה, אלא רק שלילה של האיווי של האנליטיקאי.

Car qui, à apercevoir les deux partenaires jouer comme les deux pales d'un écran tournant dans mes dernières lignes, ne peut saisir que le transfert n'a jamais été que le pivot de cette alternance même.

מפני שמי שהבחין/ראה את שני הפרטנרים משחקים כמו שני להבים של משטח מסתובב בשורות הקודמות שלי, לא יכול לתפוס שההעברה מעולם לא היתה אלא רק הציר של חילופין אלה עצמם.

Ainsi de celui qui a reçu la clef du monde dans la fente de l'impubère, le psychanalyste n'a plus à attendre un regard, mais se voit devenir une voix.

כך לגבי זה שקיבל את המפתח לעולם בחריץ של הקטינה, לפסיכואנליטיקאי אין מה לצפות יותר למבט, אלא הוא רואה את עצמו הופך לקול.

Et cet autre qui, enfant, a trouvé son représentant représentatif dans son irruption à travers le journal déployé dont s'abritait le champ d'épandage des pensées de son géniteur, renvoie au psychanalyste l'effet d'angoisse où il bascule dans sa propre déjection.

והאחר הזה, כילד, שמצא את מייצג הייצוג שלו בפריצה שלו מבעד לעיתון המגולל שבו תפס מחסה שדה-השפכים של מחשבות מולידו, מטיח בפסיכואנליטיקאי את אפקט מועקה מהיכן שהוא עצמו מתגולל בהפרשותיו.

Ainsi la fin de la psychanalyse garde en elle une naïveté, dont la question se pose si elle doit être tenue pour une garantie dans le passage au désir d'être psychanalyste.

כך הסוף של הפסיכואנליזה שומר בה תמימות, שלגביה נשאלת שאלה האם היא חייבת להיות מוחזקת כערבות במעבר אל האיווי להיות פסיכואנליטיקאי

D'où pourrait donc être attendu un témoignage juste sur celui qui franchit cette passe, sinon d'un autre qui, comme lui, l'est encore, cette passe, à savoir en qui est présent à ce moment le désêtre où son psychanalyste garde l'essence de ce qui lui est passé comme un deuil, sachant par là, comme tout autre en fonction de didacticien, qu'à eux aussi ça leur passera.

מהיכן יכולה אם כך להשמע עדות מדויקת לגבי זה שחוצה פאס זה, אם לא על ידי אחר שהוא, כמוהו, הינו עדיין, פאס זה, כלומר אצל מי נמצא ברגע זה הבל-הוייה היכן שהפסיכואנליטיקאי שלו שומר על המהות של מה שעבר עליו כאבל, ביודעו מתוך זה, כמו כל אחר בתפקיד של דידיקטיקאי, שזה יעבור גם עליהם.

Qui pourrait mieux que ce psychanalysant dans la passe, y authentifier ce qu'elle a de la position dépressive ? Nous n'éversons là rien dont on se puisse donner les airs, si on n'y est pas.

מי יכול היה טוב יותר מהפסיכואנליזנט בתוך הפאס, לאשר שם מה שיש בו מהעמדה הדפרסיבית? אנחנו לא ממצאים שם מאומה שלגביו יכולים להתרברב, אם לא נמצאים שם.

C'est ce que je vous proposerai tout à l'heure comme l'office à confier pour la demande du devenir analyste de l'École à certains que nous y dénommerons : passeurs.

זה מה שאציע לכם עוד מעט כתפקיד שיימסר לנוכח הדרישה להעשות אנליטיקאי של האסכולה לידי אחדים שנכנה אותם בזאת: מעבירים.

Ils auront chacun été choisi par un analyste de l'École, celui qui peut répondre de ce qu'ils sont en cette passe ou de ce qu'ils y soient revenus, bref encore liés au dénouement de leur expérience personnelle. C'est à eux qu'un psychanalysant, pour se faire autoriser comme analyste de l'Ecole, parlera de son analyse, et le témoignage qu'ils sauront accueillir du vif même de leur propre passé sera de ceux que ne recueille jamais aucun jury d'agrément. La décision d'un tel jury en serait donc éclairée, ces témoins bien entendu n'étant pas juges.

כל אחד מהם יהיה צריך להבחר על ידי אנליטיקאי של האסכולה, זה שיכול לענות על מה שהם הינם בפאס הזה או על כך שהם חזרו ממנו, בקיצור עדיין קשור להתרה של ההתנסות האישית שלהם. זה אליהם, שפסיכואנליזנט, בכדי להעשות מוסמך כאנליטיקאי של האסכולה, ידבר על האנליזה שלו, והעדות שהם ידעו לקבל מהחיות עצמה של העבר שלהם יהיה מאלה שאף פעם לא אוסף שום ועדה מאשרת. ההחלטה של ועדה מאשרת כזו תובהר אם כך על-ידי עדים אלה כמובן שאינם שופטים.

Inutile d'indiquer que cette proposition implique une cumulation de l'expérience, son recueil et son élaboration, une sériation de sa variété, une notation de ses degrés.

אין צורך לומר שהצעה זו כוללת הצטברות של ההתנסות, האיסוף שלה ועיבודה, סדרתיות של המיגוון שלה, ורישום של דירוגיה.

Qu'il puisse sortir des libertés de la clôture d'une expérience, c'est ce qui tient à la nature de l'après-coup dans la signifiante.

זה שיכולות לנבוע חרויות מסיום של התנסות, זה בשל כך שיש בה מן הטבע של הבדיעבד במסמניות.

De toute façon cette expérience ne peut pas être éludée. Ses résultats doivent être communiqués : à l'École d'abord pour critiques, et corrélativement mis à portée de ces sociétés qui, tout exclus qu'elles nous aient faits, n'en restent pas moins notre affaire.

בכל מקרה התנסות זאת, לא ניתן לחמוק ממנה. התוצאות שלה חייבות להיות מדווחות: לאסכולה תחילה בשביל בקורת, ובמקביל ניתנות להישג-יד של החברות, מוחרמים ככל היינו על ידם, הן לא נשארות פחות מענייננו.

Le jury fonctionnant ne peut donc s'abstenir d'un travail de doctrine, au-delà de son fonctionnement de sélecteur.

הועדה הפועלת אינה יכולה אם כך להמנע מעבודה של דוקטרינה, מעבר לתיפקודו כבורר.

Avant de vous en proposer une forme, je veux indiquer que conformément à la topologie du plan projectif, c'est à l'horizon même de la psychanalyse en extension, que se noue le cercle intérieur que nous traçons comme béance de la psychanalyse en intension.

לפני שאציע לכם לגבי זה מסגרת, אני רוצה לציין שבהתאם לטופולוגיה של מישור ההטלה, זה באופן עצמו של הפסיכואנליזה בהרחבה, שנקשר המעגל הפנימי שאנו משרטטים כפער של הפסיכואנליזה בהכלה.

Cet horizon, je voudrais le centrer de trois points de fuite perspectifs, remarquables d'appartenir chacun à l'un des registres dont la collusion dans l'hétérotopie constitue notre expérience.

אופק זה, הייתי רוצה למרכזו על-ידי שלוש נקודות מגוז פרספקטיביות, שמקבלות את ייחודן מהשייך של כל אחת לאחד מהמשלבים שההתגשותם בהטרורופיה מכונן את ההתנסות שלנו.

Dans le symbolique, nous avons le mythe oedipien.

בסימלי, יש לנו את המיתוס האדיפלי.

Observons par rapport au noyau de l'expérience sur lequel nous venons d'insister, ce que j'appellerai techniquement la facticité de ce point. Il relève en effet d'une mythogénie, dont on sait qu'un des constituants est sa redistribution.

Or L'Oedipe, d'y être ectopique (caractère souligné par un Kroeber), pose un problème.

נתבונן ביחס לגרעין של ההתנסות שעליה אנו מתעקשים, מה שאכנה באופן טכני המלאכותיות של נקודה זו. היא כפופה למעשה למיתוגניה, שלגביה יודעים שאחד ממרכיביה הוא תפוצתה המחודשת. ובכך האדיפוס, בהיותו אקטופי (מאפיין שהודגש על ידי קרובר) מציב בעיה.

L'ouvrir permettrait de restaurer, à la relativiser même, sa radicalité dans l'expérience.

פתיחתה תאפשר לשחזר, להשוות אפילו, את הרדיקליות שלה בהתנסות.

Je voudrais éclairer ma lanterne simplement de ceci que, retirez l'Oedipe, et la psychanalyse en extension, dirai-je, devient tout entière justiciable du délire du président Schreber.

ברצוני להבהיר את כוונתי בפשטות בכך, שבהוציאנו את האדיפוס או אז הפסיכואנליזה בהרחבה, אומר, נעשית לחלוטין נתונה למרותה של הדלוזיה של הנשיא שרבר

Contrôlez-en la correspondance point par point, certainement pas atténuée depuis que Freud l'a notée en n'en déclinant pas l'imputation. Mais laissons ce que mon séminaire sur Schreber a offert à ceux qui pouvaient l'entendre.

בידקו ביניהם את ההקבלה נקודה נקודה, שבהחלט לא נחלשה מאז שפרויד ציין זאת מבלי להפחית בכך את הקיטרוג. אבל נעזוב את אשר הסמינר שלי לגבי שרבר הציע לאלה שהיו מסוגלים לשמוע אותו.

Il y a d'autres aspects de ce point relatifs à nos rapports à l'extérieur, ou plus exactement à notre extraterritorialité, terme essentiel en l'Écrit, que je tiens pour préface à cette proposition.

ישנם היבטים נוספים לנקודה זו הנוגעת ליחסים שלנו אל החוץ, או ליתר דיוק לאקסטרה-טריטוריאליות שלנו, מושג מהותי ב"Écrit" אחד, שאני מחשיב כהקדמה להצעה זאת

Observons la place que tient l'idéologie oedipienne pour dispenser en quelque sorte la sociologie depuis un siècle de prendre parti, comme elle dut le faire avant, sur la valeur de la famille, de la famille existante, de la famille petite-bourgeoise dans la civilisation, - soit dans la société véhiculée par la science. Bénéficiions-nous ou pas de ce que là nous couvrons à notre insu ?

נתבונן במקום שתופסת האידיאולוגיה האדיפלית בכדי לפטור בצורה כלשהי את הסוציולוגיה מזה מאה שנה מנקיטת עמדה, כפי שהיתה צריכה לעשות כבר קודם, לגבי הערך של המשפחה, של המשפחה הקיימת, של המשפחה הזער-בורגנית התרבות – כלומר, בחברה המובלת על ידי המדע. האם אנו יוצאים נשכרים או לא ממה שזה ששם אנו מכסים מבלי לדעת זאת?

Le second point est constitué par le type existant, dont la facticité cette fois est évidente, de l'unité : société de psychanalyse, en tant que coiffée par un exécutif à l'échelle

internationale.

הנקודה השניה מכוננת על פי הדגם הקיים, שהמלאכותיות שלו הפעם היא ברורה, של האחדות: חברה של פסיכואנליזה, כמתגדרת על ידי ניהול בקנה מידה בינלאומי.

Nous l'avons dit, Freud l'a voulu ainsi, et le sourire gêné dont il rétracte le romantisme de la sorte de Komintern clandestin auquel il a d'abord donné son blanc-seing (cf. Jones, cité dans mon *Écrit*), ne fait que mieux le souligner.

אנחנו אמרנו זאת, פרויד רצה זאת כך, והחיוך הנבוך שלפיו הוא חזר-בו מהרומנטיות של סוג הקומינטרן החשאי לו הוא נתן בהתחלה יפוי-כוח (ראה, ג'ונס, המצוטט ב"Écrit" שלי), לא עושה אלא להדגיש זאת טוב יותר.

La nature de ces sociétés et le mode sur lequel elles obtempèrent, s'éclaire de la promotion par Freud de l'Église et de l'Armée comme modèles de ce qu'il conçoit comme la structure du groupe. (C'est par ce terme en effet qu'il faudrait traduire aujourd'hui *Masse* de sa *Massenpsychologie*.)

האופי של חברות אלה והאופן בו הן מצייתות, מתבהר על ידי הפיתוח שנעשה על ידי פרויד לגבי הכנסיה והצבא כמודלים של מה שהוא נסח כמבנה של הקבוצה (זה על ידי מושג זה למעשה שיש לתרגם היום את *Masse* מתוכה של *Massepsychologie*)

L'effet induit de la structure ainsi privilégiée s'éclaire encore d'y ajouter la fonction dans l'Église et dans l'Armée du sujet supposé savoir. Étude pour qui voudra l'entreprendre : elle irait loin.

האפקט שמתחולל על ידי המבנה שכך רומם, מתבהר יותר בכך שמוסיפים לו את הפונקציה בתוך הכנסיה ובתוך הצבא של הסובייקט המונח לידע. לימוד למי שירצה ליזום זאת: הוא תגיע רחוק.

A s'en tenir au modèle freudien, apparaît de façon éclatante la faveur qu'en reçoivent les identifications imaginaires, et du même coup la raison qui enchaîne la psychanalyse en intensification à y limiter sa considération, voire sa portée.

בהאחזנו במודל הפרוידיאני, מופיעה באופן זוהר ההעדפה שמקבלות מכך ההזדהויות הדימיוניות, ובה במידה הסיבה שכוללת את הפסיכואנליזה בהכללה להגביל שם את התחשבותה, אפילו את הטווח שלה.

Un de mes meilleurs élèves en a fort bien reporté le tracé sur l'oedipe lui-même en définissant la fonction du Père idéal.

אחד מתלמידי הטובים ביותר החזיר בצורה טובה ביותר למקומו את התווי של האדיפוס עצמו על ידי הגדרת הפונקציה של האב האידיאלי.

Cette tendance, comme on dit, est responsable de la relégation au point d'horizon précédemment défini de ce qui est qualifiable d'œdipien dans l'expérience.

נטיה זאת, כפי שאומרים, היא האחראית להגליה אל נקודת האופק שקודם הוגדרה, של מה שיש בו מהאדיפלי בהתנסות.

La troisième facticité, réelle, trop réelle, assez réelle pour que le réel soit plus bégueule à le promouvoir que la langue, c'est ce que rend parlable le terme du : camp de concentration, sur lequel il nous semble que nos penseurs, à vaguer de l'humanisme à la terreur, ne se sont pas assez concentrés.

המלאכותיות השלישית, ממשית, יותר מדי ממשית, מספיק ממשית בכדי שהממשי יהיה יותר מתחסד בעלאתו מאשר הלשון, זה מה שמאפשר דיבור על המושג של: מחנה ריכוז, שלגביו נדמה לנו שהוגי-הדעות שלנו, בתעיה מההומניזם אל האימה, לא היו מספיק מרוכזים.

Abrégeons à dire que ce que nous en avons vu émerger, pour notre horreur, représente la réaction de précurseurs par rapport à ce qui ira en se développant comme conséquence du remaniement des groupements sociaux par la science, et nommément de l'universalisation qu'elle y introduit.

נקצר באמרנו שמה שראינו מופיע, לזוועתנו מייצג את התגובה של מניחי-היסוד ביחס למה שיוביל בהפתחותו כתוצאה של העיבוד מחדש של ההקבצות החברתיות על ידי המדע, כלומר של האוניברסליזציה שהוא מביא לשם.

Notre avenir de marchés communs trouvera sa balance d'une extension de plus en plus dure des procès de ségrégation.

עתידינו כשווקים משותפים ימצא את האיזון שלו בהרחבה יותר ויותר עיקשת של תהליכי בידול.

Faut-il attribuer à Freud d'avoir voulu, vu son introduction de naissance au modèle séculaire de ce processus, assurer en son groupe le privilège de la flottabilité universelle dont bénéficient les deux institutions susnommées ? Ce n'est pas impensable.

היש צורך לייחס לפרויד את הרצון, לאור הכנסתו מלידתו של מודל חילוני של התהליך הזה, להבטיח בקבוצה שלו את זכות-היתר של אורך הנשימה האוניברסלית, שממנה נהנים שני המוסדות שנמנו לעיל? זה לא בלתי ניתן להעלות על הדעת.

Quoi qu'il en soit, ce recours ne rend pas plus aisé au désir du psychanalyste de se situer dans cette conjoncture.

מה שלא יהיה, מוצא זה אינו מקל על האיווי של הפסיכואנליטיקאי למקם את עצמו בנסיבות אלה.

Rappelons que si l'I.P.A. de la . Mitteleuropa a démontré sa préadaptation à cette épreuve en ne perdant dans les dits camps pas un seul de ses membres, elle a dû à ce tour de force de voir se produire après la guerre une ruée, qui n'était pas sans avoir sa doublure de rabattage (cent psychanalystes médiocres, souvenons-nous), de candidats dans l'esprit desquels le motif de trouver abri contre la marée rouge, fantasme d'alors, n'était pas absent.

נזכור שאם ה - I.P.A. של Mitteleuropa הראתה את הסתגלותה המוקדמת למבחן זה בכך שלא אבדה במחנות האמורים אפילו אחד מחבריה, הודות למעשה גבורה זה ראו את הווצרותה של ההסתערות לאחר המלחמה, לא בלי הבונוס שלה (מאה פסיכואנליסטים בינוניים, נזכור) של מועמדים בהלך רוח שבו המוטיב של מציאת מקלט מפני ההמון האדום, פאנטזיה של אז, לא היתה חסרה.

Que la "coexistence", qui pourrait bien elle aussi s'éclairer d'un transfert, ne nous fasse pas oublier un phénomène qui est une de nos coordonnées géographiques, c'est le cas de le dire, et dont les bafouillages sur le racisme masquent plutôt la portée.

ה"דו-קיום", שיכול בהחלט אף הוא להתבהר בהעברה, לא גורם לנו לשכוח תופעה, שהיא אחת הקואורדינטות הגאוגרפיות שלנו, כדאי לומר זאת, ושלגביה הפטפוט על הגזענות מסתיר את טווח התופעה הזו.

+++

La fin de ce document précise le mode sous lequel pourrait être introduit ce qui ne tend, en ouvrant une expérience, qu'à rendre enfin véritables les garanties recherchées.

סופו של מסמך זה מגדיר במדוייק את האופן שעל פיו יכול להיות מוכנס מה שאינו נוטה, עם חנוכת ההתנסות, אלא להפוך את הערביות שמחפשים, לאמיתיות.

On les y laisse sans partage aux mains de ceux qui ont de l'acquis.

משאירים אותם פה ללא חלוקה בידיהם של אלה שיש להם ניסיון.

On n'oublie pas pourtant qu'ils sont ceux qui ont le plus pâti des épreuves imposées par le débat avec l'organisation existante. Ce que doivent le style et les fins de cette organisation au *black-out* porté sur la fonction de la psychanalyse didactique, est évident dès qu'un regard y est permis d'où l'isolement dont elle se protège elle-même.

מכל מקום אין שוכחים שהם אלה שהכי סבלו מהתלאות שנכפו על-ידי הוויכוח עם הארגון הקיים. מה שהסגנון והמטרות של אירגון זה חייבים ל- *black-out* שמוטל על הפונקציה של האנליזה הדידקטית, הינו ברור תכף אחרי שמבט אחד מתאפשר, לכן הבידוד שהיא מגוננת על עצמה.

Les objections qu'a rencontrées notre proposition, ne relèvent pas dans notre École d'une crainte aussi organique.

ההתנגדויות בהן נתקלה ההצעה שלנו, לא נובעות באסכולה שלנו מתוך חשש כל כך אורגני.

Le fait qu'elles se soient exprimées sur un thème motivé, mobilise déjà l'autocritique. Le contrôle des capacités n'est plus ineffable, de requérir de plus justes titres.

העובדה שהן ניתנות להבעה לגבי רעיון-יסוד מנומק, כבר מגייס את הבקורת-העצמית. הבקרה של היכולויות כבר איננה בלתי נתנת לביטוי, בכדי לדרוש תארים יותר מוצדקים.

C'est à une telle épreuve que l'autorité se fait reconnaître.

זה על פי מבחן כזה שהסמכות מתגלה.

Que le public des techniciens sache qu'il ne s'agit pas de la contester, mais de l'extraire de la fiction.

ציבור הטכנאים יודע שאין המדובר בעירעור עליה אלא בעקירתה מהפיקציה.

L'École freudienne ne saurait tomber dans le *tough* sans humour d'un psychanalyste que je rencontrai à mon dernier voyage aux U.S.A. "Ce pourquoi je n'attaquerai jamais les formes instituées, me dit-il, c'est qu'elles m'assurent sans problème d'une routine qui fait mon confort."

האסכולה הפרוידיאנית לא יכולה ליפול בתוך ה- *tough* חסר ההומור של פסיכואנליטיקאי שפגשתי בנסיעתי האחרונה לארה"ב " הסיבה לכך שלא אתקוף אף פעם את הצורות הממוסדות, הוא אמר לי, זה מפני שהן מבטיחות לי ללא בעיה שיגרה לנוחיותי.

J.L.

(Scilicet n°1, Seuil, Paris, 1969)

---

1. Ce qu'on appelle d'ordinaire : le Psychanalysé, par anticipation.
